

JOURNAL OF SOCIAL, HUMANITIES AND ADMINISTRATIVE SCIENCES

Open Access Refereed E-Journal & Refereed & Indexed
ISSN 2630-6417

Article Arrival Date: 24.10.2018

Published Date: 31.12.2018

Vol 4/ Issue 12 / pp: 171-178

Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Oyun, Dans Ve Müzik Derslerine İlişkin Motivasyon Düzeylerinin İncelenmesi

An Investigation Of The School Of Physical Education And Sports Students' Motivation Levels Towards Play, Dance And Music Lessons

Öğr. Gör. Dr. Hande İNAN

Adiyaman Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Adiyaman, Türkiye

Arş. Gör. Mehmet KARTAL

Adiyaman Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Adiyaman, Türkiye

ÖZET

Bu çalışmada, Adiyaman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin, müzik, dans ve oyun derslerine ilişkin motivasyon düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 2017-2018 eğitim-öğretim yılında Adiyaman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğretmenlik ve Antrenörlük bölümünde öğrenim gören 125 erkek, 60 kız olmak üzere toplam 185 öğrenci katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Özevin (2006) tarafından geliştirilen "Oyun Dans ve Müzik Dersine İlişkin Motivasyon Ölçeği" ve araştırmacı tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizleri sonucunda, Adiyaman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin müzik, dans ve oyun derslerine ilişkin motivasyon düzeyleri ile cinsiyet ve alınan dersler değişkenleri açısından anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin, müzik, dans ve oyun derslerine ilişkin motivasyon düzeyleri ile yaş ve bölüm değişkeni arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur.

Anahtar Sözcükler: Beden eğitimi, Müzik, Dans, Oyun, Motivasyon

ABSTRACT

In this study, it is aimed to investigate the motivation levels of the students studying at the School of Physical Education and Sports of Adiyaman University towards play, dance and music lessons in terms of some variables. A total of 185 students, 125 boys and 60 girls from Adiyaman University, School of Physical Education and Sports, participated in the study in 2017-2018 academic year. As data collection tool "Motivation Scale for Play Dance and Music Lessons" developed by Özevin (2006) and "Personal Information Form" created by the researcher were used in the study. As a result of the analysis of the obtained data, it was determined that there was no significant difference between the motivation levels of the students of Adiyaman University School of Physical Education and Sports towards play,dance and music lessons and the variables of gender and lessons learned. In addition, a significant difference was found between the motivation levels of students towards play,dance and music lessons and age and department variables.

Keywords: Physical Education, Music, Dance, Play, Motivation.

1.GİRİŞ

İnsanın oluşumuyla ilk ortaya çıkan sanatsal değerler, 'müzik' ve 'dans'tır (Koçkar, 1990: 328). İlkel danslar genellikle aynı cinsiyetten olan ve beden etkileşiminin olmadığı şekilde yapılmış, grup içinde yer alarak diğer grup elemanlarıyla kurulan sosyal ilişkiyle ve ortak amaç doğrultusunda canlanan grup dinamiği, bireylerin haz almalarını sağlamıştır. Bunun sonucunda öz saygılarının artması, bazı psikolojik ve sosyal problemlerin önlenmesine veya azaltılmasına yardımcı olmuştur (Özdemir 2007: 21). Oyun, her türlü kültürden öncedir. Dahası kültürü yaratan tek öğedir. Din, dil, iş mitos ve ritüeller oyundan çıkmıştır. Her oyunun bir başlangıcı ve sonucu olduğu gibi mutlak bir amaca yöneliktir. Ayrıca tekrar edilir olması geleneksel bir biçim oluşturur (Barın, 1999: 3). Çağlar boyunca bilinen her kültürün önemli bir parçası olarak var olan dans, ortaya çıktığı kültürün ve toplumun sözsüz bir ifade aracı olarak iletişimin farklı bir şekli olmuştur (Board of Student 2003: 16) ve farklı kültürlerde insanlara, farklı şeyler ifade eder (McGreevy vd., 2005: 16). Kimi bölgelerde dans, toplum hayatında çok önemli bir yer tutar ve en güçlü sosyal dinamiklerden birisidir (Turan 2001).

Bireyin bilişsel, devinişsel, duyuşsal gelişiminde müzik eğitiminin rolü ve önemi çok büyüktür. Çocuğun gelişimine katkı sağlayacak oyun, müzikli oyun, danslardan da etkin bir şekilde

yararlanabilmelidir. İnsanı diğer canlılardan ayıran en önemli özelliklerden biri onun oyun oynamasıdır (Üstündağ, 2009: 32). Oyunun bir anlamı yetenek ve zeka geliştirici, belli kuralları olan, iyi vakit geçirmeye yarayan eğlence iken diğer bir anlamı müzik eşliğinde yapılan hareketlerin bütünüdür (www.tdk.gov.tr, 2018). Çocukların müzik eğitiminde şarkı söyleme, çalgı çalma, temel müzik bilgilerinin kazanılması için bedensel olarak da aktif olarak katılabilecekleri oyunların ve dansların da eklenmesiyle müzik eğitim ve öğretimi daha işlevsel ve etkin hale gelecektir. Bu şekilde işlenen müzik eğitimi dersleri çocukların aktif olarak öğrenmesini, öğretme ve yaratıcı süreç içine sokarak bağımsız ve esnek düşünmesini, işbirliği becerilerinin gelişmesini, duyarlı olmalarını, estetik gelişimlerini, kendilerini tanımayı, eleştirel düşünme gücünü, bilgiye ulaşma ve onu kullanabilme becerileri gibi birçok açılardan gelişimi destekleyen aktif bir öğrenme yöntemi olarak görülmektedir (Kocabaş; 2003: 176).

Oyun, dans ve müzikte yaratıcılığın ön planda olması ve aktif olarak farklı müziksel etkinliklerin oluşturulması, bireylerin öğrenmedeki güdülenmelerini arttırmada önem taşımaktadır. Yaparak-yaşayarak-uygulayarak öğrenme, öğrenmeyi aktif hale getirmekte ve kolaylaştırmaktadır. Üstündağ'ın da belirttiği gibi (2009: 25) öğretimde önemli olan öğrenciyi edilgin bir dinleyici durumundan kurtarabilmek, onu bedeni ve duyu organları ile harekete geçirebilmek, konuları canlandırarak yaşanır duruma getirebilmektir. Buna göre; Oyun Dans ve Müzik dersi bu süreçte uygun bir seçenek olarak görülebilir. Böylelikle öğrenci; öğrenme sürecinde etkin durumda, kendi yaptığıyla öğrenirken bir yandan da duyu organlarını harekete geçirmekte olay ya da durumları yaşamaktadır.

Müzik hayatımızın vazgeçilmez bir ögesidir. Müzik sanatının iki temel ögesi ritim ve sestir. İnsan yaşantısındaki devamlılık ve evrendeki doğal hareketlerin tümünde ritim vardır. Çevremize baktığımızda her nesnenin bir ritmi olduğunu ve bunun da çevremizde bir uyum yarattığını görürüz. Ormandaki seslerde, akan derelerde, deniz dalgalarında, insanlar tarafından oluşturulan seslerde hep ritim vardır (Ansermet, 1993). Ritmik duyguların müzik eşliğinde dansa ve harekete yansması görülür. Müzik insanı harekete geçiren bir olgudur. İnsanın biyolojisinde "ritmik duygu" vardır ve bu duygu öğrenmeyle şekillenir. Ritim yeteneğinin kazandırılmasına ilişkin eğitim programına ritim eğitimi denir (Doğan,1996; Greder, 1994; Tekiner, 2002). Beden Eğitimi ve sporda ritim ‘‘Müzikli Genel Ritim Eğitimi’’ ve ‘‘Spor Branşına Özgü Hareket Ritmi Eğitimi’’ (Ansermet, 1993) olmak üzere iki bölüme ayrılabilir (Agopyan, 1993).

Becerinin ayırt edici ritmik karakterine uygun işitsel bir eşlik sağlama bireyin beceriye ait ritmik ipuçlarını yakalamasını kolaylaştırıcı bir yardım olarak yararlı olduğu belirtilmektedir (Magill, 1998). Bu ilginç yaklaşım, beceriye yeni unsurları ekleyerek onu kolaylaştırmaktadır. Spor becerilerinin kazanılması ve uygulanmasında önemli bir yeri olan ritim yeteneğinin; birleştirme, yön verme, ayırt etme, denge, reaksiyon hızı, uyum yeteneği gibi yedi koordinatif özellikten biri olduğu bildirilmektedir (Özer,1989; Bompa, 1998). Ritim yeteneği dışarıdan gelen sesi ve görsel olarak verilen ritmi aslına uygun olarak uygulayabilme yeteneği olarak tanımlanır. Bu yeteneğin çok teknik beceriler gerektiren sporlarda (artistik ve ritmik cimnastik, buz pateni gibi) özellikle müzik ile yapılan branşlarda büyük önemi olduğu belirtilmektedir (Özer,1989; Mengütay, 1997; Doğan,1996; Tekiner,2002).

Ülkemizde Beden eğitimi ve Spor Yüksekokulları, Spor Bilimleri Fakülteleri vb. bölümlerin müfredatlarında Ritim Eğitimi ve Dans, Eğitsel Oyunlar, Step Aerobik, Türk Halk Oyunları gibi derslerin mevcut olduğu göz önünde bulundurulduğunda, bu bölümlerde öğrenim gören aynı zamanda geleceğin öğretmen adayı ve antrenörleri olacak öğrencilerin oyun, dans ve müzik derslerine yönelik motivasyonlarının hangi düzeyde olduğunun belirlenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu bilgiler ışığında bu araştırmanın amacı, Adıyaman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin, müzik, dans ve oyun derslerine ilişkin motivasyon düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesidir.

2.YÖNTEM

2.1.Çalışma Grubu

Bu araştırmaya 2017-2018 öğretim yılında Adıyaman Üniversitesi Öğretmenliği ve Antrenörlük bölümünde öğrenim gören 125 erkek, 60 kız olmak üzere toplam 185 gönüllü öğrenci katılmıştır.

2.2.Veriler Toplama Araçları

2.2.1. Oyun, Dans ve Müzik Dersine İlişkin Motivasyon Ölçeği

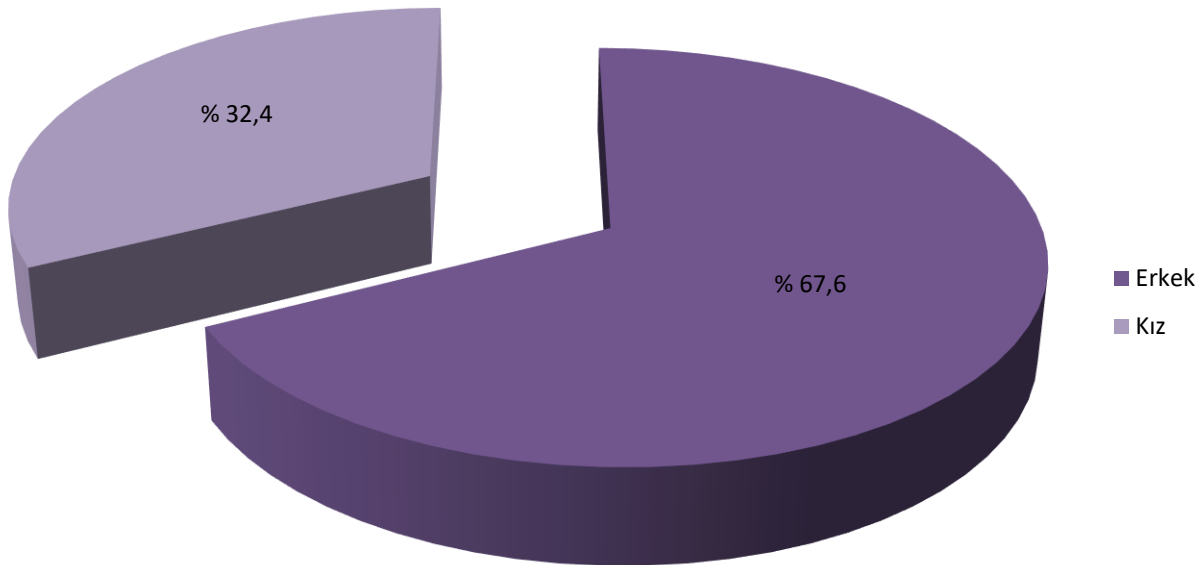
Araştırmada Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin Oyun, Dans ve Müzik Dersine yönelik motivasyonlarının bazı değişkenler açısından incelenmesi amacıyla Özevin (2006) tarafından geliştirilen 'Oyun, Dans ve Müzik Dersine İlişkin Motivasyon Ölçeği' kullanılmıştır. Motivasyon ölçeği Likert tipi ölçek model alınarak hazırlanmıştır. Likert tipi ölçek modeline uygun olarak "Oyun, Dans ve Müzik" dersine ilişkin motivasyon ölçeğindeki her bir ifade için beş kategori belirlenmiştir. Öğrencilerin, ölçekteki ifadelerle katılma derecelerini, "hiç katılmıyorum", "katılmıyorum", "az katılıyorum", "katılıyorum" ve "çok katılıyorum" kategorilerinden birini seçerek belirtmeleri planlanmıştır. Ölçekte toplamda 28 madde yer almakla birlikte, ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0,96 olarak bulunmuştur (Özevin, 2006).

2.3.Verilerin Analizi

Veri toplama işlemleri tamamlandıktan sonra elde edilen tüm veriler gerekli istatistiksel işlemlerin yapılması amacıyla hazır hale getirilerek SPSS 15.0 paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde bazı tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 15.0 paket programı kullanılmıştır.

3.BULGULAR

3.1. Araştırmaya Katılan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Cinsiyet Özelliklerine İlişkin Bulgular

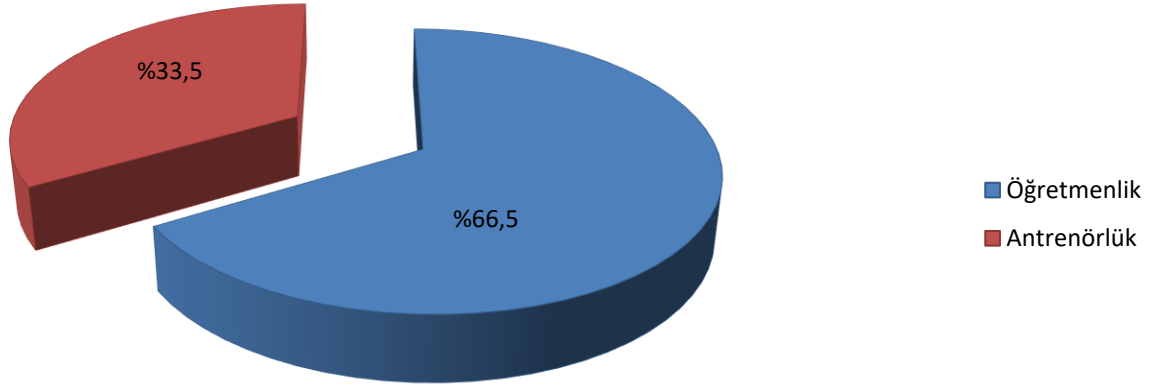
Şekil 1. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyetlerine Göre Yüzde ve Frekans Dağılımları

Çizelge 1. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Cinsiyetlerine Göre Yüzde ve Frekans Dağılımları

Cinsiyet	N	Yüzde %
Erkek	125	67,6
Kız	60	32,4
Toplam	185	100

Şekil ve Çizelge 1'deki bulgulara göre, araştırmaya katılan öğrencilerin %32,4'ü kız (n=60), %67,6'sı erkek (n=125) olduğu gözlenmiştir.

3.2. Araştırmaya Katılan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Öğrenim Gördükleri Bölümlere İlişkin Bulgular

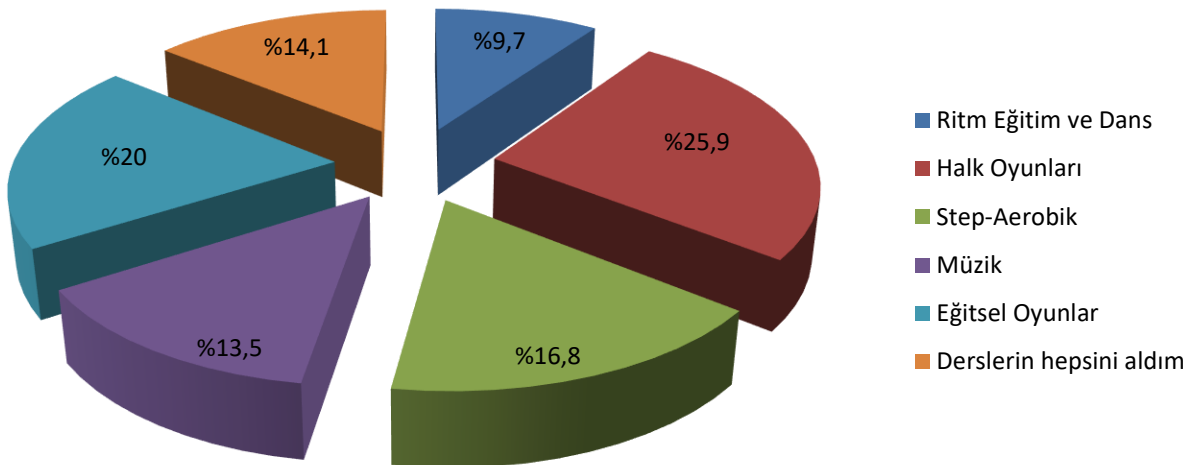
Şekil 2. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Bölümlerine Göre Yüzde ve Frekans Dağılımları

Çizelge 2. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Bölümlerine Göre Yüzde ve Frekans Dağılımları

Bölüm	N	Yüzde %
Öğretmenlik	123	66,5
Antrenörlük	62	33,5
Toplam	185	100

Şekil ve Çizelge 2'deki bulgulara göre, araştırmaya katılan öğrencilerin beden eğitimi ve spor öğretmenliği %66,5'i (n=123), %33,5'i antrenörlük (n=62) bölümlerinin öğrencileri olduğu gözlenmiştir.

3.3. Araştırmaya Katılan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Aldığı ve Almakta Olduğu Derslere İlişkin Bulgular

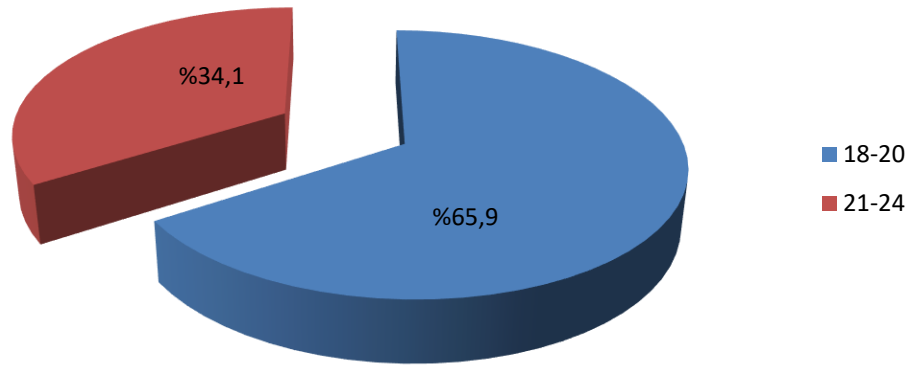
Şekil 3. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Aldıkları Derslere Göre Yüzde ve Frekans Dağılımları

Çizelge 3. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Aldıkları Derslere Göre Yüzde ve Frekans Dağılımları

Alınan Dersler	N	Yüzde %
Ritim Eğitim ve Dans	18	9,7
Türk Halk Oyunları	48	25,9
Step-Aerobik	31	16,8
Müzik	25	13,5
Eğitsel Oyunlar	37	20,0
1den Fazla Ders Alanlar	26	14,1
Toplam	185	100

Şekil ve Çizelge 3'deki bulgulara göre, araştırmaya katılan öğrencilerin %9,7'i Ritim eğitimi ve dansı, %25,9'u Türk halk oyunlarını, %16,8'i Step-Aerobiği, %13,5'i Müziği, %20,0'ı Eğitsel oyunları, %14,1'i birden fazla ders aldığı gözlenmiştir.

3.4. Araştırmaya Katılan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Yaşlarına İlişkin Bulgular

Şekil 4. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Yaşlarına Göre Yüzde ve Frekans Dağılımları

Çizelge 4. Araştırmaya Katılan Öğrencilerin Bölümlerine Göre Yüzde ve Frekans Dağılımları

Yaş	N	Yüzde %
18-20	122	65,9
21-24	63	34,1
Toplam	185	100

Şekil ve Çizelge 4'deki bulgulara göre, araştırmaya katılan öğrencilerin %65,9'u 18-20 yaş (n=122), %34,1'i 21-24 yaş (n=63) 'da olduğu gözlenmiştir.

Tablo 1. Oyun, Dans ve Müzik Dersine İlişkin Motivasyon Ölçeği Puanlarının Cinsiyete Göre Mann Whitney U Testi Sonuçları

Cinsiyet	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Bayan	60	99,80	5988,00	3342,000	,230
Erkek	125	89,74	11217,00		

Tablo 1 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyetlerine göre oyun, dans ve müzik dersine ilişkin motivasyon düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan mann whitney u testine göre anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir (p>0,05).

Tablo 2. Oyun, Dans ve Müzik Dersine İlişkin Motivasyon Ölçeği Puanlarının Bölüme Göre Mann Whitney U Testi Sonuçları

Bölüm	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Öğretmenlik	123	87,89	10810,00	3184,000	,066
Antrenörlük	62	103,15	6395,00		

Tablo 2 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin bölümlerine göre oyun, dans ve müzik dersine ilişkin motivasyon düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan mann whitney u testine göre anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir (p<0,05).

Tablo 3. Oyun Dans ve Müzik Dersine İlişkin Motivasyon Ölçeği Puanlarının Yaşa Göre Mann Whitney U Testi Sonuçları

Yaş	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
18-20 Yaş	122	100,80	12297,00	2892,000	,006
21-24 Yaş	63	77,90	4908,00		

Tablo 3 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin yaşlarına göre oyun, dans ve müzik dersine ilişkin motivasyon düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan mann whitney u testine göre anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Tablo 4. Oyun, Dans ve Müzik Dersine İlişkin Motivasyon Ölçek Puanlarının Alınan Dersler Değişkenine Göre Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Alınan Dersler	N	Sıra Ort.	sd	X ²	p
Ritim Eğitim ve Dans	18	87,72	5	5,586	,349
Türk Halk Oyunları	48	101,97			
Step-Aerobik	31	88,15			
Müzik	25	77,58			
Eğitsel Oyunlar	37	103,04			
Birden fazla ders alanlar	26	86,42			

Tablo 4 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin alınan dersler değişkenine göre oyun, dans ve müzik dersine ilişkin motivasyon düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan Kruskal Wallis testine göre anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir ($p>0,05$).

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu araştırmanın amacı, Adıyaman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin, müzik, dans ve oyun derslerine ilişkin motivasyon düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesidir. Literatür incelendiğinde, dans ve hareket terapisinin duygusal, bilişsel, fiziksel ve sosyal uyumu arttırdığı, kişiye özgürlük hissiyatı verdiği (Sudak, 2012), dans terapisinin kişisel gelişime katkı sağladığı, duygusal boşluğu doldurmaya yardımcı olduğu, öğrenme ile ilgili problemlerin çözümünde yardımcı olduğu, fiziksel ve bilişsel gelişime yardımcı olduğu (Güney, 2013), müzik terapinin sosyal, motor veya dilsel becerilerin gelişimine, etik olmayan davranışların engellenmesine yardımcı olduğu (Alley, 1979), ayrıca oyun ve hareket terapisinin çocukların gelişimlerini tamamlamalarına, sosyal uyumlarını arttırmaya yardımcı olduğu, öte yandan soyut nesnelere yakalama gibi sanal oyunların yaşla geliştiği (Uluğ Ormanlıoğlu, 2013) yönünde bilgilere rastlanmaktadır.

Araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyetlerine göre Oyun dans ve müzik dersine ilişkin motivasyon düzeylerinde anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Ünver (2006) yaptığı araştırmada, öğrencilerin oyun, dans ve müzik derslerine ilişkin motivasyon düzeylerinin cinsiyet değişkenine göre değişim göstermediği görülmektedir. Bu araştırma bulgusu mevcut araştırma bulgusunu desteklemektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin öğrenim gördükleri bölüm değişkenine göre Oyun dans ve müzik dersine ilişkin motivasyon düzeylerinde anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Alan yazın incelendiğinde mevcut araştırma bulgusunu desteklemeyen çalışmalara da rastlanmaktadır. Ünver (2006); Uysal (2013) ve Yenice (2012)'nin yapmış oldukları araştırmalarda öğrencilerin motivasyon düzeylerinin öğrenim gördükleri bölüme göre değişmediği bulgusuna ulaşmışlardır.

Araştırmaya katılan öğrencilerin yaşlarına göre oyun dans ve müzik dersine ilişkin motivasyon düzeylerinde anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Sezince (2018) yapmış olduğu araştırmada çocukların motivasyon, fiziksel ve psikolojik gelişimlerinin yaş gruplarına göre farklılık gösterip göstermediğini incelemiş; 43-54 aylık yaş grubu ve 55-66 aylık yaş grubu çocukların toplam motivasyon, fiziksel ve psikolojik gelişim yönünden 36-42 aylık yaş grubu çocuklardan daha fazla gelişim gösterdiklerine yönelik anlamlı bir farklılık olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bu araştırma bulgusu mevcut araştırma bulgusunu kısmen desteklemektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin aldıkları dersler değişkenine göre oyun dans ve müzik dersine ilişkin motivasyon düzeylerinde anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Bu durumun öğrencilerin aynı okulda aynı dersleri alması, benzer aktivitelere katılması okul ve öğrenmeye yönelik fiziki ortamlarının benzer olmasından kaynaklandığı söylenebilir.

Sonuç olarak, Adıyaman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin müzik, dans ve oyun derslerine ilişkin motivasyon düzeyleri ile cinsiyet ve alınan dersler değişkenleri açısından anlamlı bir farklılık olmadığı tespit edilmiştir. Öte yandan öğrencilerin, müzik, dans ve oyun derslerine ilişkin motivasyon düzeyleri ile yaş ve bölüm değişkeni arasında anlamlı bir farklılık olduğu sonucuna varılmıştır.

KAYNAKÇA

Agopyan, A. (1993). ‘‘Ritmik Sportif Cimnastikte Morfolojik ve Motorik Özelliklerin Performansa Etkileri’’, Y. Lisans Tezi, M. Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü İstanbul.

Agopyan, A. (2000). Sportif Ritmik Cimnastikte Teknik Antrenman Yöntemlerinin Performansla İlişkisi’’, Doktora Tezi, M. Ü. Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Alley, J. M. (1979). ‘‘Music in the IEP: Therapy/Education’’, Journal of Music Therapy, 16(3): 111–127.

Ansermet, E. (1993). ‘‘Was ist Rhythmik’’ Wolfenbuettel, s.117-120.

Barın, N (1999).’’ Batı Dans Tarihi’’, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları Sanat Eserleri Dizisi: 247.

Board of Studies (2003). ‘‘Dance Years 7-10 Syllabus’’, Board of Studies, Australia: Sydney, https://educationstandards.nsw.edu.au/wps/wcm/connect/ca785a6e-85d0-41e1-a373-07ce19eacdbd/dance_710_syllabus.pdf?MOD=AJPERES&CVID= Erişim Tarihi: 06.09.2018.

Bompa, T.O. (1998). Antrenman Kuramı ve Yöntemi. (Çev.: Keskin İ, Tuner AB.), Bağırğan Yayınevi, Ankara.

Doğan, F. & Altay, F. (1996). ‘‘Sportif Ritmik Jimnastik’’, Bağırğan Yayınevi, Ankara.

Genel Türkçe Sözlük, (2018). <http://tdkterim.gov.tr/bts/?kategori=verilst&kelime=oyun&ayn=tam>, Erişim Tarihi: 07.09.2018.

Greder, F. (1994). ‘‘Musik und Bewegung: Music zum Schulen, Fuehren, Unterstuetzen, Verbeern’’, vol 51, no.10: 5-7, Magglingen,

Güney, S. S. (2018). ‘‘Dans ve Hareket Terapisi’’, [http:// www. Sanatpsikoterapileri dernegi.org/dans-ve-hareket-terapisi.html](http://www.Sanatpsikoterapileri.dernegi.org/dans-ve-hareket-terapisi.html). (Erişim Tarihi: 10.09.2018)

Hotz, A. (1999). ‘‘Rhythmus Bestimmt Qualitaet und Eeffektivitaet von Bewegung und Technik, Leichtathletiktraining’’, Muenster.

Kocabaş, A. (2003). ‘‘Müzik Öğretiminin Temelleri’’, Egetan Basın Yayın Tanıtım, İzmir.

Koçkar, Tekin (1990). ‘‘Dansın İletişimsel İşlevi’’, Kurgu Dergisi, (8): 327-339.

Magill, RA. (1998). ‘‘Motor Learning Concepts and Applications’’, The McGraw-Hill Company, Fifty Edition.

McGreevy, S.; Scheff, H. & Sprague, M. (2005). ‘‘Building Dances’’, Human Kinetics, Second Edition.

Mengütay, S.(1997). ‘‘Okul Öncesi ve İlkokullarda Beden Eğitimi ve Spor’’, İstanbul.

Özdemir, Banu (2007). ‘‘Üniversite Öğrencilerinde Görülen Depresyonun Giderilmesinde Dansın Etkisi’’, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Konya.

Özer, K. (1989). ‘‘Artistik Cimnastikte Antrenmanın Temelleri’’, GSGM, Ankara.

- Özevin, B. (2006). ‘‘Oyun, Dans Ve M¼zik Dersine İlişkin Motivasyon Ölçeği’’, Ulusal M¼zik Eğitimi Sempozyumu Bildirisi, 26-28 Nisan, Pamukkale Ünv. Eđt. Fak., Denizli.
- Sezince, M. (2018). 3-6 Yaş Çocuklarda M¼zik ve Dans Eğitiminin Psikolojik Etkileri, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Sudak, D. M. (2012). Klinik Uygulamada Psikoterapi: Klinisyenler İçin Bilişsel Davranışçıl Terapi. (Çev. Ed.: Hakan Türkçapar), Güneş Tıp Kitabevi, İstanbul.
- Tekiner, T. (2002). ‘‘İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Hareketle Ritim Becerilerini Öğrenmelerinde Metronomla Ritim Çalışmasının Etkisi’’, Bitirme Projesi, H.Ü. Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu Spor Eğitimi Anabilim Dalı, Ankara.
- Turan, Z. (2001). ‘‘Türk Halk Oyunları Türlerinden Halayların Yapısal Özellikleri’’, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi, İzmir.
- Uluğ Ormanhođlu, M. (2013). ‘‘Niçin Oyun?’’, İdeal K¼ltür Yayıncılık, İstanbul.
- Uysal, İ. (2013). ‘‘Akademisyenlerin Genel Öz-Yeterlik İnançları, AİBÜ Eğitim Fak¼ltesi Örneđi’’, Trakya Üniversitesi Eğitim Fak¼ltesi Dergisi, 3(2): 144-151.
- Üstündağ, T. (2009). ‘‘Yaratıcı Drama Öğretmeninin Günlüğü’’, Pegem Akademi Yay. Eđt. Dan. Hizm. Tic. Ltd. Şti., Ankara.
- Ünver, D. (2006). ‘‘Beden eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin genel öz yeterlik inançları ile m¼zik, dans ve oyun derslerine ilişkin motivasyonlarının incelenmesi’’, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Yenice, N. (2012.) ‘‘Öğretmen adaylarının öz-yeterlik düzeyleri ile problem çözmeye becerilerinin incelenmesi’’, Electronic Journal of Social Sciences, 11(39): 36-58.